

gribe ind for en enkelt Produktions Vedkommende, nemlig Parfumefabrikationen. Naar nemlig Forskæringsspritten, saaledes som Tilfældet er, automatisk gaar op, skærpes det delvis alt eksisterende Forhold: at visse Arter af den indenlandske Parfume-produktion arbejder med negativ Beskyttelse. Det kan gaa for de svagere Sorter, hvor Ekstraktindholdet er ringe, men for de finere, stærkere Parfumer er der allerede nu en negativ Beskyttelse, og den vil blive meget stærkt udpræget, naar Tolden og Afgiften af Forskæringssprit gaar op saaledes, som det vil ske i Henhold til Loven af 1908. Derfor har man foreslaaet, at Parfume-tolden forhøjes fra 70 Øre til 1 Kr. pr. Kilogram for at undgaa negativ Beskyttelse for et dansk Erhverv.

En Bevægelse i modsat Retning er gjort med Hensyn til de Spirituosa, der ikke kunne graderes paa Grund af Sødme eller anden Tilsætning, altsaa særlig Likører og Punsch. Deres Told gaar op ligeledes i Henhold til Loven af 1908, men allerede ifølge den bestaaende Toldlov har den indenlandske Punschefabrikation en sikkert for høj Beskyttelse, idet man i 1908 bestemte, at de paagældende Drikkevarer skulde fortoldes som ren Alkohol, 100 pCt., en Regel, der har gammel Rod i dansk Toldlovgivning, men ikke desto mindre har vist sig at føre til lidet rationelle Resultater. Det er klart, at naar vi baade lade Spiritusafgiften og Tolden paa Forskæringsspiritus gaa op, som det maa ske efter Loven af 1908, accentuere vi yderligere dette meget uheldige Forhold, og derfor er det fastsat, at Forhøjelsen af Tolden ikke skal gælde for disse med Sødme tilsatte Spirituosa, der ikke kunne graderes.

Efterbeskatning vil der ikke komme paa de Spirituosa, der indføres i Flasker, idet der her ingen Toldforhøjelse er. Der er altsaa heller ikke noget at efterbeskatte. Men man kan ikke undvære en Efterbeskatning paa det øvrige. Den er foreslaaet gennemført noget lempeligere end sidst, idet man ikke vil efterbeskatte Beholdninger hos private. Den Forhøjelse, der indtræder for Forskæringsspiritus, for Kognak o. s. v., er denne Gang ikke meget betydelig, og man har derfor ikke anset det for nødvendigt, hverken for disse Artiklers eller for den egentlige Brændevins Vedkommende, at gaa til en Efter-søgning af Beholdninger hos private, hvad der altid har noget odiøst ved sig. Man holder sig derfor til at efterbeskatte den Spiritus, der findes hos næringsdrivende.

Med en saa stærk Forhøjelse af Spiritusafgiften som den her foreslaaede — den er ganske vist vedblivende den laveste i Europa, men det er dog en stor Forhøjelse i Forhold til det bestaaende — maa det antages, at Forbruget, der allerede med den nuværende lave Beskatning har en Tendens til at bevæge sig mod Folketallet, vil faa en betydelig Nedgang. Naar jeg skulde være paa den sikre Side, har jeg ikke turdet regne med en mindre Nedgang end 20 pCt.

Det er bekendt, at der i Fortiden har staaet heftige Kampe om Spiritusbeskatningen, ogsaa indenfor dette Ting. Men da vi sidste Gang skiftede Ord om den, saaledes at der var nogen større Uenighed derom, nemlig i 1900, var det den almindelig antagne Forudsætning hos dem, der den Gang gik imod den foreslaaede Forhøjelse, at den ikke burde finde Sted, uden at der var en finansiell Nødtilstand, der, saa at sige, tvang dertil. Den Dagsorden, der da blev vedtagen, indeholdt en klar Udtalelse derom. Den siger nemlig: „Idet Folketinget udtaler, at det ikke finder det ønskeligt at foretage en Forhøjelse af Afgiften paa Brændevinsbrænding i det Øjemed at tilvejebringe hel eller delvis Dækning af den ved den foreslaaede Revision af Toldloven fremkomne Indtægtsnedgang, og at der for Tiden ikke i øvrigt foreligger nogen finansiell Trang, som kunde begrunde, at Folketinget gav sit Samtykke til en Forhøjelse af den nævnte Afgift og overlod de derved indkommende Midler til Forvaltning af den nuværende Regering“, gaar Tinget over til Dagsordenen. Det er altsaa her indirekte forudsat, at man vilde kunne stille sig anderledes til denne Sag, naar der forelaa finansiell Trang, og at en saadan i Øjeblikket foreligger, vil sikkert ingen kunne betvivle. Den Indtægt, som Loven om den forhøjede Spiritusafgift i Forbindelse med de mindre Ændringer i Toldloven skulde indbringe, efter at man har draget 20 pCt. fra det nuværende Forbrug, anslaaes til 3,109,000 Kr.

Det næste Forslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Stempelafgift af Cigaretter m. m. Det kunde muligt synes besynderligt at tage et enkelt Omraade af Tobaksforbruget frem til særlig Beskatning uden at røre ved de andre, men jeg tror, at det paa fyldestgørende Maade lader sig begrunde, at man er gaaet denne Vej, naar man har Brug for en Indtægt som den, det her drejer sig om. Det er givet, at den Tobaksbeskatning, der blev indført i 1908, og som, hvad der vil erindres, blev en Vægttold paa Tobaks-